

III. Forskrifter til sikring af fredningsinteresser ved forslag til lov om by- og landzoner.

A. Beskrivelsen ovenfor under I og II vil give et indtryk af, hvilke forskrifter der kan blive tale om at udstede i medfør af forslaget § 9, stk. 2. Samtidig vil det ses, at det uden flere forhandlinger og yderligere overvejelser ikke er muligt eller forsvarligt at udforme reglerne endeligt.

B. Således som situationen nu må bedømmes, påregner man bestemmelser med et indhold som nedenfor skitseret, idet man skal bemærke, at man vil søge at bygge på den hidtil anvendte praksis, hvor den har vist sig hensigtsmæssig, at amtsrådenes administrative betjening først senere kan afklares, og at der i løbet af relativt få år må påregnes en gennemgribende planlægningsreform, se bemærkningerne side 8, sp. 1, til forslaget til lov om by- og landzoner:

1. Afhængig af, om amtsrådene vil og kan udbygge en sekretariatsbehandling af sagerne, vil man kunne undlade, respektive foreskrive høringer af fredningsplanudvalgene i konkrete sager.

2. Underretningen i medfør af forslaget § 9, stk. 3, skal have et indhold og være ledsaget af sådanne oplysninger, at der bliver et reelt grundlag for fredningsplanudvalgenes stillingtagen.

3. Byudviklingsudvalgene må blandt medlemmerne have en fyldestgørende repræsentation fra fredningsmyndighederne; muligt bør den repræsentation, der er, udvides.

4. Fredningsplanudvalgenes planer eller planforslag må indgå som et integrerende led i det materiale, der indgår i oplæg til byudviklingsudvalg eller amtsråd.

5. Under boligministeriets og den kommitterede i byplansagers behandling af forslag til byudviklingsplaner, bygningsvedtægter og byplanvedtægter må sikres relationen til kulturministeriet og naturfredningskonsulenten.

C. Effektiviteten af 3-5 står i forhold til de bevillinger, der stilles til rådighed for boligministeriet og kulturministeriet til personale til sagstilrettelæggelse og -behandling.